

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 321

гр. Пловдив, 09.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

като разгледа докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно наказателно дело № 20215000600555 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXII - чл.446, ал.2 от НПК.

С определение № 536/19.10.2021г., постановено по ЧНД № 1697/2021г., Пловдивският окръжен съд, на основание чл. 67, ал.1, т. 2 от ЗИНЗС, е заменил режима за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на осъдения А.В.Б., наложено му с влязла в законна сила присъда по НОХД № 1241/2017г. по описа на Окръжен съд – Пловдив от "Общ" в "Строг".

Недоволен от постановеното определение, чрез защитника си – адв. К., осъденият Б. го атакува с искане да се отмени като неправилно и незаконосъобразно, като в подадената частна жалба се сочи, че подробни доводи в нейна подкрепа ще се изложат до даване ход на делото в съдебно заседание.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с материалите по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбите, намира и приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежно упълномощен от осъдения защитник, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, но разгледана по същество - НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството пред първия съд е било образувано по предложение на началника на Затвора-Пловдив, с което се иска да бъде заменен режимът на изтърпяване на наложеното на А.Б. наказание "Лишаване от свобода" от „Общ“ в „Строг“.

В ОС – Пловдив е проведено, в съответствие с чл. 446, ал. 1 от НПК, открито съдебно заседание с участие на страните, в рамките на което от осъденият е направил

доказателствени искания, отхвърлени от съда като неоснователни, пледирано е от всички участници в процеса, като осъденото лице и адв. К. са застъпили тезата, че не е доказано Б. да е извършил всички дисциплинарни нарушения, за които е наказан със съответни заповеди, издадени от началника на затвора. Изразено е и становище, че нарушенията не са груби по своя характер и значение и че с промяната на режима в по-тежък ще се нарушат правата на осъденото лице, за което има данни, че е в влошено здравословно състояние. С основание доводите на осъдения и защитника му не са споделени от окръжния съд, като този състав ще вземе отново становище по тях, предвид факта, че с жалбата други оплаквания и съображения не са наведени, а предвиденият в закона ред за разглеждане на жалбата е по глава XXII от НПК, т.е., в закрито съдебно заседание. Поради това, посоченото в жалбата, че допълнителни доводи в съдебно заседание ще се изложат, обективно не може да се случи, а и такава необходимост не се открива да е налична.

Данните по делото говорят, че осъденият А.Б. изтърпява наказание от 3г. и 4м. лишаване от свобода, което му е наложено с влязла в законна сила присъда по НОХД № 1241/2017 г. по описа на Окръжен съд - Пловдив за извършено престъпление по чл. 255 от НК. С цитирания съдебен акт е определен първоначален „Общ“ режим на изтърпяване на наказанието. Обжалваният съдебен акт обективира подробна преценка на първоначалния доклад за оценка на осъдения по смисъла на чл. 155 от ЗИНЗС в контекста на докладите на ИСДВР, които са били ползвани при изводите за резултатите от корекционния процес при лишения от свобода. Видно от съдържанието на тези доклади инспекторите са отразили свои преки впечатления от поведението на осъдения. Законосъобразно и в съответствие с разпоредбата на чл. 155 от ЗИНЗС инстанцията е взела предвид при оценката на риска на осъдения всички негови компоненти, като е засегнала оценката на риск от рецидив и вреди, наред с цялостното поведение на лишения от свобода.

За да постанови атакуваният съдебен акт първият съд е съобразил коректно данните за наложени на осъдения Б. четири дисциплинарни наказания за извършени нарушения на установения в затвора ред, като се касае за разнообразни провинения – опит да се внесат в ЗООТ „С.“ забранени вещи и предмети, сключване на нерегламентирана сделка с друг лишен от свобода, грубо и арогантно държане със служител, притежаване и използване на забранени за притежание вещи. Прав е бил окръжният съд да отхвърли възраженията на осъдения Б. срещу едно от наложените му от затворническата администрацията четири дисциплинарни наказания. Производствата по тях са приключили и не подлежат на ревизия в настоящото дело, поради което законосъобразно искането за допускане на гласни доказателства за опровергаване на отразеното в заповедта, с която наказанието е било наложено, е оставено без уважение. А дори и да се счете, че едно от наказания е незаконосъобразно наложено, то още три нарушения на правилата за живот в затворническа среда

осъденият е допуснал и сам не оспорва това. Правилно първата инстанция е акцентирала на отчетеното повишаване на риска от рецидив, на отразеното в докладите на инспекторите и в становището на началника на затвора укоримо поведение на осъденото лице, с което пречатства корекционният процес, демонстрира нежелание да спазва ограниченията в охраняемата зона в затворническото общежитие. Това поведение се отразява негативно на останалите лишени от свобода лица, с които Б. съжителства.

И като взел предвид всичко казано, първият съд законосъобразно е приел, че е налице системно нарушаване на установения ред в местата за изтърпяване на наказание "Лишаване от свобода" по смисъла на чл. 67, ал. 1 от ЗИНЗС, което в принципен план изисква да са налице поне три нарушения. В случая констатираните четири такива, сочат на трайно изразено поведение на незачитане на вътрешните правила за ред в затвора и влияят негативно върху останалите лишени от свобода. С това са били засегнати, както обществените, така и лични интереси и са налице предвидените в чл.67, ал.1 от ЗИНЗС две от трите възможни хипотези, мотивиращи замяната на първоначално определеният режим в по-тежък.

И като е счел, че предложението на началника на Затвора гр. Пловдив е основателно и е заменил първоначалния режим от "Общ" в "Строг", окръжният съд е постановил правилно и законосъобразно определение, което следва да се потвърди. Ще се добави само, че наистина са налични данни за влошаване на здравословния статус на Б., но данните по делото говорят също, че за него са полагани адекватни медицински грижи, в това число и с настаняване в медицински заведения и прекъсване изтърпяването на наказанието. Не са налице обективни пречки, при необходимост, грижи за живота и здравето на Б. да се полагат и ако той търпи наказанието си при по-тежък режим, а такова задължение ЗИНЗС и ППЗИЗС възлага на затворническата администрация по отношение на всички лишени от свобода лица, а не само по отношение на изтърпяващите наказанието при „Общ“ режим.

Водим от горното и на основание чл. 446, ал. 2 от НПК, Пловдивският апелативен съд :

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 536/19.10.2021г., постановено по ЧНД № 1697/2021г. по описа на Окръжен съд - Пловдив, с което на основание чл. 67, ал.1, т. 2 от ЗИНЗС е заменен режима за изтърпяване на остатъка от наказанието лишаване от свобода на осъдения А.В.Б., наложено му по НОХД № 1241/2017г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, от „Общ“ в „Строг“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____